

"Vilken välsignad uthållighet har inte åsnan"

Om det inte är för att uppföra ett mycket stort verk som verkligen är Guds - heligheten - är det inte värt att hänge sig. Därför fastslår Kyrkan när den kanoniserar helgon att deras liv varit heroiska. (Plogfåran, nr. 611)

9 januari

Om livet inte vore till för att ge ära åt Gud, så skulle det bara vara värt

förakt. Eller värre än så, det skulle vara avskyvärt. (Vägen, nr. 783)

Vilken välsignad uthållighet har inte åsnan som drar bevattningshjulet! Ständigt samma steg. Ständigt runt, runt. Den ena dagen efter den andra; alla dagar är likadana.

Utan åsnans arbete skulle frukterna inte mogna, örtagården skulle inte blomstra och trädgården skulle inte fyllas med väldoft.

Överför den tanken till ditt inre liv. (Vägen, nr. 998)

Undrar du vad som är hemligheten bakom all uthållighet? Kärleken. Bli förälskad, så kommer du aldrig att överge Honom. (Vägen, nr. 999)

Att ge sig själv är det första steget på en språngmarsch av offer, glädje, kärlek och förening med Gud. Och på det sättet fylls hela livet av en välsignad galenskap, som finner

glädje där mänsklig logik endast ser
försakelser, lidande och smärta.
(Plogfåran, nr. 2)

Undrar du vilken grunden är för vår
trohet?

Jag skulle säga i stora drag att dess
grund är kärleken till Gud som
besegrar alla hinder: egoism,
högmod, trötthet, otålighet ...

En man som älskar trampar på sig
själv; han är medveten om att även
om han älskar av all sin själ, så
förmår han inte älska tillräckligt.
(Smedjan, nr. 532)